



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **M. H.**
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Lubomírem Málkem
sídlem Horní 6, Havlíčkův Brod

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2017, č. j. 67929/2016-MZE-14141,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 21. 4. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství (dále jen „žalovaný“), blíže specifikovaného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo zamítnuto odvolání, které podal proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále též „prvostupňový orgán“ nebo „SZIF“) ze dne 30. 9. 2016, č. j. SZIF/2016/0536414. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci zamítnuta žádost o poskytnutí zbylé části Jednotné platby na plochu pro rok 2014.

2. V podané žalobě uvádí žalobce, že dne 9. 5. 2014 doručil prvostupňovému orgánu žádost za rok 2014 (dále též „žádost“), kterou žádal o Jednotnou platbu na plochu (dále též „SAPS“). Předmětem žádosti mělo být poskytnutí platby SAPS na všechny půdní bloky, které měl žalobce ke dni podání žádosti evidované v Evidenci využití půdy podle užívatelských vztahů (dále jen „LPIS“). V důsledku probíhajícího řízení o změně evidovaných údajů v evidenci půdy došlo se zpětnou účinností k datu předcházejícímu podání žádosti (ke dni 8. 5. 2014) k rozšíření rozsahu půdních bloků, které měl žalobce evidované v LPIS a to dne 10. 3. 2015.
3. Prvostupňový orgán přiznal žalobci pouze platbu za půdní bloky uvedené v žádosti před jejich rozšířením. Protože o zpětně zapsaných půdních blocích prvostupňový orgán sám nerozhodl, domáhal se žalobce podáním ze dne 29. 7. 2015 poskytnutí Jednotné platby na plochu za rok 2014 i za tyto zbylé půdní bloky. Prvostupňový orgán však tuto žádost zamítl, a to z důvodu, že v době rozhodování vycházel SZIF z údajů vedených v LPIS, kdy měl žalobce evidované půdní bloky o výměře 100,19 ha. Protože další půdní bloky (o celkové výměře 41,40 ha) nebyly součástí žádosti doručené dne 9. 5. 2014, prvostupňový orgán o nich nerozhodl. Dle žalovaného měl žalobce možnost žádost doplnit ve lhůtě 25 dnů, avšak učinil tak až podáním ze dne 29. 7. 2015, tedy až po lhůtě pro její doplnění.
4. Dle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen „zákon o zemědělství“) právní účinky provedené aktualizace evidence půdy na základě ohlášení změny nastávají dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy uživatel učinil ohlášení změny. Žalobce je přesvědčen, že tento termín účinků změny zápisu v LPIS by měl být zohledněn i při rozhodování správních orgánů o poskytování dotací. Žalobce nezpochybňuje, že správní orgán nemusel v době rozhodování o žádosti vědět, že dojde ke změně dílů půdních bloků (dále též „DPB“), jež má žalobce evidované v LPIS. Nelze to však brát k tíži žalobce, neboť k tomu došlo z důvodu nesprávných rozhodnutí v řízení o aktualizaci údajů v LPIS. Žalobce všechny žádosti podal řádně a včas a v původní žádosti o poskytnutí dotace mapu předmětných půdních bloků definoval tím, že by měla být generována v aplikaci LPIS, což učinil po datu, ke kterému aktualizace v LPIS proběhla. Návrhu na zahájení řízení o poskytnutí zbylé části jednotné platby na plochu pro rok 2014 ze dne 29. 7. 2015 mělo být podle žalobce vyhověno.
5. Důvodnost svého nároku žalobce dovozuje i z odůvodnění rozhodnutí Městského soudu v Praze o žalobě proti nečinnosti ze dne 24. 8. 2016, č. j. 11 A 17/2016-36, v němž soud konstatoval, že žalobce nemohl vyhovět podmínkám uvedeným v čl. 23 nařízení Komise ES č. 1122/2009 (dále jen „nařízení“ či „nařízení Komise“). Doplnění žádosti do 25 kalendářních dnů bránilo nesprávné rozhodnutí správního orgánu, kdy až na základě rozhodnutí ministra ze dne 10. 3. 2015 vydala Krajská agentura pro zemědělství a venkov Kraje Vysočina dne 14. 5. 2015 oznámení o provedení změny uživatele v evidenci půdy z dosavadního uživatele na žalobce s účinností ke dni 7. 5. 2014. Nevyplacením určité finanční částky tak byl žalobce zkrácen na právech a z tohoto důvodu se domáhá, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
6. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce v žalobě nezmiňuje žádné nové skutečnosti, a proto odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nadto žalovaný konstatuje, že žalobce vychází z mylného předpokladu, že předmět žádosti o jednotnou platbu je dán přílohou v podobě zákresu dílů půdních bloků ve smyslu § 3 odst. 2 nařízení vlády, tedy zaškrtnutím pole „generování map dílů půdních bloků v aplikaci LPIS“ v bodě 8 žádosti. Žalovaný doplňuje, že jednotná žádost, konkrétně její součást Deklarace zemědělské půdy, SAPS, platba na brambor pro výrobu škrobu a platba na chmel (dále též

„deklarace“ či „deklarace zemědělské půdy“), musí mj. obsahovat podrobné údaje umožňující identifikaci všech dílů půdních bloků, včetně jejich výměry a umístění. Za tímto účelem se do formuláře Jednotné žádosti vyplňuje identifikační číslo DPB, a přikládá se zakres DPB v předepsaném měřítku. Žalobce předmětné DPB, ohledně kterých bylo podáno ohlášení změny údajů v LPIS, výslovně neuvedl ve formuláři Jednotné žádosti pro rok 2014 v souladu s § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 47/2007 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády“), tj. neuvedl seznam a výměru všech DPB, na které požaduje poskytnutí SAPS pro rok 2014. Díly půdních bloků neuvedené v žádosti nelze považovat za díly půdních bloků, na které bylo žalobcem požádáno o poskytnutí SAPS pro rok 2014. Z pouhého zaškrtnutí bodu 8 a „Generování map dílů půdních bloků v aplikaci LPIS“ nelze dedukovat změnu rozsahu žádosti, tj. rozšíření na DPB neuvedené v jeho žádosti o SAPS ze dne 9. 5. 2014. Tato příloha nedefinuje ani nemění rozsah předmětu žádosti.

7. Žalovaný rovněž odmítá tvrzení žalobce o nesprávné aplikaci ustanovení § 3g odst. 13 zákona o zemědělství. Prvostupňový orgán by řízení o ohlášení změn v LPIS ve svém rozhodování zohlednil, pokud by předmětné DPB byly součástí žalobcovy žádosti SAPS. Přestože skutkový stav k 9. 5. 2014 byl takový, že předmětné DPB byly v LPIS skutečně zaevidovány na žalobce, nevzniká tímto automatický nárok na přiznání jednotné platby na plochu, aniž by tyto DPB byly uvedeny v žádosti žalobce. Zde žalovaný odkazuje na napadené rozhodnutí, v němž uvádí, že žadatel nemá povinnost žádat o poskytnutí dotace na veškeré jím užívané DPB, které jsou na něj evidované v LPIS.
8. Žalovaný též konstatuje, že z ustanovení čl. 23 nařízení vyplývá možnost žadatele žádost o Jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy doplnit ve lhůtě 25 kalendářních dnů. Žalobce takto nepostupoval, respektive svou žádost doplnil podáním označeným jako žádost o poskytnutí zbylé části Jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2014 ze dne 29. 7. 2015.
9. U jednání, které se konalo dne 30. dubna 2019, zástupce žalobce setrval na všech žalobních důvodech a zástupce žalovaného s poukazem na písemné vyjádření a napadené rozhodnutí navrhl zamítnutí žaloby.
10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
12. Podle ust. § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády *žádost kromě náležitostí stanovených přímo použitelným předpisem Evropských společenství obsahuje seznam a výměru všech půdních bloků (§ 3a odst. 3 zákona), popřípadě dílů půdních bloků (§ 3a odst. 4 zákona) zemědělské půdy evidovaných v evidenci na žadatele.*
13. Podle ust. § 3 odst. 2 nařízení vlády *je nedílnou součástí žádosti zakreslení půdních bloků, popřípadě dílů půdních bloků podle odstavce 1 písm. a) v mapě půdních bloků, popřípadě dílů půdních bloků, v měřítku 1:10 000 nebo podrobnějším.*
14. Podle ust. § 3 odst. 4 nařízení vlády účinného do 31. 12. 2014 *žadatel doručí žádost Fondu do 15. května příslušného kalendářního roku.*
15. Podle ust. § 3 odst. 1 písm. c) zákona o zemědělství účinného do 31. 12. 2014 *žádost kromě náležitostí stanovených přímo použitelným předpisem Evropských společenství obsahuje prohlášení žadatele o tom, že se zavazuje dodržovat podmínky dobrého zemědělského a environmentálního stavu uvedené v přílohách č. 2 a 4 k nařízení vlády č. 48/2017 Sb., o*

stanovení požadavků podle aktů a standardů dobrého zemědělského a environmentálního stavu pro oblasti pravidel podmíněnosti a důsledků jejich porušení pro poskytování některých zemědělských podpor po celý kalendářní rok na všech půdních blocích, popřípadě dílech půdních bloků evidovaných v evidenci na žadatele.

16. Podle ust. § 3g odst. 13 zákona o zemědělství účinného do 31. 12. 2014 *právní účinky provedené aktualizace evidence půdy na základě ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení podle odstavců 1 a 2, nastávají dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy uživatel učinil ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení ministerstvu, jestliže z dokladu předloženého při ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení, popřípadě z dokladů předložených na základě výzvy podle odstavce 3 nevyplývá, že nastávají později.*
17. Podle čl. 12 odst. 1 písm. d) nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 *jednotná žádost obsahuje veškeré informace nezbytné k prokázání způsobilosti pro podporu, zejména podrobné údaje umožňující identifikaci všech zemědělských pozemků v hospodářství, jejich výměru vyjádřenou v hektarech na dvě desetinná místa, jejich umístění a popřípadě jejich využití a poznámku o tom, zda je zemědělský pozemek zavlažován.*
18. Podle čl. 23 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 *s výjimkou případů vyšší moci a mimořádných okolností podle článku 75 má podání žádosti o podporu podle tohoto nařízení po uplynutí příslušné lhůty za následek snížení částek, na které by měl zemědělec nárok, kdyby žádost podal ve stanovené lhůtě, o 1 % za každý pracovní den. Aniž jsou dotčena jakákoli konkrétní opatření, která přijmou členské státy, aby zajistily předkládání veškerých podkladů včas, tak aby bylo možné naplánovat a provést účinné kontroly, použije se první pododstavec rovněž na doklady, smlouvy nebo prohlášení, které mají být předloženy příslušnému orgánu v souladu s články 12 a 13, pokud takové doklady, smlouvy nebo prohlášení zakládají způsobilost pro dotyčnou podporu. V takovém případě se snížení vztahuje na částku splatnou pro dotyčnou podporu. Pokud je lhůta překročena o více než 25 kalendářních dnů, považuje se žádost za nepřijatelnou.*
19. S ohledem na výše uvedenou právní úpravu, je třeba posoudit dvě stěžejní otázky. První otázkou je, zda žádost žalobce ze dne 9. 5. 2014 obsahovala pouze půdní bloky o výměře 100,19 ha nebo zda zahrnovala i v seznamu půdních bloků neuvedené bloky o celkové výměře 41,40 ha, jež byly zpětně zapsány ke dni podání žádosti v LPIS. Druhou otázkou je, zda podání ze dne 29. 7. 2015, jež správní orgán vyhodnotil jako doplnění žádosti o zbylé díly půdních bloků, bylo podáno ve lhůtě umožňující poskytnutí SAPS za tyto bloky.
20. Předně soud konstatuje, že pro vymezení půdních bloků za účelem přiznání dotace nelze vycházet toliko ze zaškrtnutí pole „Generovaná v aplikaci LPIS“ v kolonce označené „Mapa půdních bloků popřípadě dílů půdních bloků“ části 8 Jednotné žádosti o poskytnutí dotace na půdní bloky. Byť se jedná o povinnou přílohu žádosti, není tato část způsobilá sama o sobě vymezit rozsah půdních bloků, na něž žadatel požaduje dotaci, ani tento rozsah rozšířit. Součástí Jednotné žádosti je i Deklarace zemědělské půdy, v níž jsou uvedeny údaje o žadateli a podrobně identifikovány jednotlivé půdní bloky, na něž žalobce žádá SAPS. V deklaraci zemědělské půdy předložené žalobcem je uvedeno 46 dílů půdních bloků o celkové výměře 100,19 ha. Nad uvedený rozsah jiné půdní bloky žalobce do této deklarace nezahrnul. Správní orgány proto rozhodly „jen“ o dotaci na všechny půdní bloky, které byly uvedeny v této deklaraci.
21. Byť žalobce namítá, že ve správním řízení projevil vůli získat dotaci na všechny půdní bloky zapsané v LPIS, nelze žalobci přiznat dotaci na půdní bloky, jež nejsou součástí deklarace zemědělské půdy. Správní orgány nemají právo ani povinnost rozhodnout o

jiném rozsahu žádosti než, který žalobce sám vymezil v žádosti doručené dne 9. 5. 2014. Požadavek uvedený čl. 12 odst. 1 písm. d) nařízení nelze splnit toliko zaškrtnutím pole v části 8. žádosti, ale je nutné každý jednotlivý díl půdního bloku identifikovat v deklaraci zemědělské půdy. Žalobce nijak nezpochybňuje, že tak neučinil. Je proto logickým, že správní orgán tak nemohl o neuvedených půdních blocích rozhodnout.

22. Byť když žalobce poukazuje na pochybení správních orgánů při vyřizování žádosti o evidenci půdních bloků do LPIS, nemůže tato skutečnost sama o sobě zhojit nedostatky předmětné žádosti. Pokud žadatel chtěl projevit vůli získat dotaci na všechny díly půdních bloků, tedy i ty v žádosti neuvedené, mohl tyto díly v deklaraci zemědělské půdy identifikovat a při případném odmítnutí zapsání těchto bloků do evidence LPIS vzít žádost v této části zpět.
23. Stran námitky tvrzeného nezohlednění řízení o ohlášení změn v LPIS se soud ztotožňuje se žalovaným, že nelze pro účely přiznání dotace toto řízení zohlednit v případě, že předmětné díly půdních bloků, jež mají být zpětně zapsány do LPIS, nejsou vymezeny v žalobcově žádosti v části deklarace zemědělské půdy. Pokud by žalobce tyto bloky uvedl, správní orgán by měl povinnost posoudit, zda i zpětně zapsané půdní bloky, na něž žalobce žádá dotaci, splňují podmínky pro její přiznání. V opačném případě však správní orgán nemá právo nahrazovat vůli žalobce a určovat, na které další půdní bloky v žádosti neuvedené, přizná dotaci. S tím souvisí i výše zmíněné ustanovení § 3 odst. písm. c) zákona o zemědělství, dle něž se žadatel zavazuje i k plnění určitých povinností. Je tak nepřípustné, aby správní orgány jednostranně tímto způsobem zavazovaly žalobce k plnění povinností bez výslovného projevu jeho vůle.
24. Městský soud v Praze tak činí první dílčí závěr, a sice, že pokud žalobce neuvedl některé díly půdních bloků v deklaraci zemědělské půdy při Jednotné žádosti, nemá správní orgán povinnost, ani právo v žádosti blíže neidentifikovaným půdním blokům přiznat dotaci pouze na základě odkazu na Evidenci využití půdy podle uživatelských vztahů (LPIS). Žalobce předmětné díly půdních bloků o celkové výměře 41,40 ha do Jednotné žádosti pro rok 2014 nezahrnul a správní orgány tak na tyto bloky nemohly dotaci přiznat.
25. Druhou stěžejní otázkou žaloby je, zda návrh na zahájení řízení ze dne 29. 7. 2015, byl podán ve lhůtě umožňující poskytnutí jednotné platby za tyto bloky. Z čl. 23 odst. 1 nařízení vyplývá, že žadatel má právo podat i po uplynutí příslušné lhůty žádost o jednotnou platbu za půdní bloky. Pokud je však lhůta překročena o více než 25 kalendářních dnů, považuje se žádost za nepřípustnou. Z ust. § 3 odst. 4 nařízení vlády je posledním dnem lhůty pro doručení žádosti o jednotnou platbu 15. květen příslušného kalendářního roku. Nejzazším termínem, v němž bylo možné podat žádost, která by mohla být považována za přípustnou tak byl 10. červen roku 2014. Žalobce však tuto žádost podal až dne 29. 7. 2015, tedy více než rok po stanovené lhůtě. Správní orgán tak v souladu s nařízením Komise návrh na zahájení řízení o předmětných půdních dílech zamítl.
26. Jestliže žalobce považoval žádost z roku 2014 za úplnou, tedy zahrnující i v deklaraci neuvedené půdní bloky, nelze s odkazem na výše uvedený dílčí závěr tomuto názoru přisvědčit. Správní orgán naopak správně vyhodnotil, že podání ze dne 29. 7. 2015 je novou žádostí o poskytnutí jednotné platby za dříve nedeklarované půdní bloky.
27. K námitce, že doplnění žádosti do 25 kalendářních dnů bránilo nesprávné rozhodnutí správního orgánu, kdy Krajská agentura pro zemědělství a venkov Kraje Vysočina vydala oznámení o provedení změny uživatele v evidenci půdy z dosavadního uživatele na žalobce s účinností ke dni 7. 5. 2014 až dne 14. 5. 2015, soud uvádí, že ani tato námitka není

důvodná. I když lze přisvědčit tvrzení, že nesprávné rozhodnutí mohlo doplnění žádosti ve lhůtě 25 dnů znemožnit, je třeba podotknout, že doplňující žádost podal žalobce až dne 29. 7. 2015, tedy o více než dva měsíce poté, co ke zpětnému zápisu půdních bloků došlo. I při případném stavění lhůty pro doplnění žádosti do doby, než by došlo ke zpětnému zápisu, by tak žalobce lhůtu 25 kalendářních dnů nesplnil. Příhodný není ani poukaz žalobce na rozsudek Městského soudu v Praze o žalobě proti nečinnosti ze dne 24. 8. 2016, č. j. 11 A 17/2016-36, neboť předmětem posouzení v tomto případě byla toliko nečinnost žalovaného správního orgánu a soud se proto v tomto řízení nemohl zabývat výše uvedenými otázkami, které se váží k předmětu tohoto soudního řízení.

28. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejích běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.

předsedkyně senátu